

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol, întâiul mucenic și arhidiacon Ștefan

Te cuprind și te port în duh de naștere de sus, iar tu să te lași purtat de Duhul Meu, poporul Meu, și fără de vicleșug să crezi tu taina nașterii de sus, taina care numai ea așează în om împărăția lui Dumnezeu. Amin.

O, e zi de naștere și de învățătură pentru naștere, iar Eu, Domnul, intru cuvânt în carte și Mă fac învățător. Venirea Mea acum pe pământ se face carte, se face cuvânt și carte pentru el, dar nu mai este om fără vicleșug și care să vrea să înțeleagă taina nașterii de sus a omului ca să fie omul apoi împărăția Mea pe pământ, iar Eu să-i fiu lui Stăpân și învățător. Învățător este cel ce-ți stăpânește ființa cu învățătura lui, iar unde ea stăpânește, acolo și rodește, și nu pot fi Eu învățător celui în care învățătura Mea nu naște rod.

Mi-e inima arsă de dorul împărăției Mele în om. Dau să așez învățătură de naștere de sus peste om. Vreau să-l învăț și să-l rog pe om să caute împărăția lui Dumnezeu în el, să caute la inima lui și să Mi-o dea Mie ca să-Mi fac în ea împărăție și să stau în ea așa cum sunt Eu, iar Eu să-i adaug lui pe toate cele de trebuință lui, și pentru care omul trudește și nu-și mai află capăt trudei lui.

O, unde să mai găsesc Eu om fără de vicleșug, și care se lasă mic pentru taina nașterii de sus? O, poporul Meu, e tare puțină credință în om pentru această dulce taină. Când am grăit Eu cu cel nedumerit în el pentru nașterea de sus, i-am spus așa: *«Nu te mira că ți-am spus: trebuie să vă nașteți de sus. Vântul suflă unde voiește, și tu auzi glasul lui, dar nu știi de unde vine și încotro se duce, și așa este și cu cel născut de sus»*, și M-a lăsat el apoi învățător peste inima lui, căci inima lui a crezut fără de vicleșug în cuvântul Meu care a suflat peste el ca să-l nască de sus și ca să fie el de sus apoi, și iată, taina nașterii de sus se prinde numai de cel fără de vicleșug în inima lui, peste care Eu, Domnul, suflu cu cuvântul ca să fiu auzit, și crezut să fiu. Amin.

O, poporul Meu! O, poporul Meu! Cel ce caută înțelepciune pentru taina nașterii de sus a omului, acela are vicleșug, iar cel ce caută să aibă credință în tainele lui Dumnezeu pe pământ cu omul, acela este curat, acela nu ispitește de unde bate vântul și încotro se duce, ci ascultă glasul lui și se naște din el, și apoi se face roditor, căci este fără de vicleșug. Iată, puterea și darul de a crede, pe acestea le are numai omul fără de vicleșug în ființa lui, iar Eu Mă fac învățător ție și omului, poporul Meu, că Mi-e inima arsă de dorul împărăției Mele în om, de om fără vicleșug în el Mi-e dor și tot Mi-e dor, poporul Meu, și numai în mijlocul tău îmi pot spune Eu durerea Mea și dorul Meu din ea, popor al glasului Meu. Când am venit pe pământ acum două mii de ani, lucram cu ucenici, și în toată vremea Mea cu ei dădeam să le întăresc credința dovedindu-Mă înaintea lor Domnul puterilor cerești pe pământ, și nu al puterilor pământești. Ei însă erau neîmpliniți în iubire și în umilința ei, și erau nedumeriți despre împărăția Mea, pe care ei dădeau să și-o închipuie cu slavă pământească pentru ea. Mult M-am ostenit, mult am suspinat în Mine pentru darul credinței cea de sus în ei, și cu dor i-am așteptat să fie ei vase ale împărăției cerurilor, sălaşe ale lucrărilor Mele, așa cum Eu, învățătorul lor, eram Fiul și sălaşul Tatălui Dumnezeu, Care lucra în Mine după voia Sa, arătându-Și slava Lui și a Mea, și cu mare taină lucrând El prin Mine lucrările Lui.

O, poporul Meu, fericite celui ce este de sus, așa precum Eu sunt, căci Eu am venit pe pământ pentru inima omului, ca s-o iau în Mine și să-l nasc de sus pe om și să fie omul locașul împărăției cerurilor pe pământ, împărăție care nu pierie, căci ea este de sus, și nu de jos. Cel ce poate să creadă în venirea Mea cea de acum două mii de ani și cea de azi când iarăși îl învăț pe om, acela

trebuie să stea la învățat pentru întărirea credinței lui, pentru nedumerirea lui, căci fără învățator pentru credință nu poate omul să se dea, și apoi să stea locaș al împărăției Mele în el. Taina nașterii de sus nu este de pe pământ, și n-a avut putere să înțeleagă cel ce s-a alăturat glasului Meu care cuvintează din cer acum pe pământ, și Mi-a făcut și îmi face dureri cel ce nu le pricepe de la Dumnezeu pe cele ce trebuie crezute cu duhul și nu cu ochiul și nu cu mintea omenească. Cel ce se naște de sus prin suflarea cuvântului Meu de peste el, este cel ce crede în lucrările Mele așa cum a crezut cel fără de vicleșug în vremea trupului Meu și căruia Eu i-am deslușit taina nașterii de sus când i-am spus: «*Trebuie să vă nașteți de sus*».

Omul trebuie să fie din Dumnezeu, precum Eu sunt, și de aceea am venit Eu pe pământ atunci și acum, poporul Meu. Omul este născut din om, iar Eu vin din cer și-i spun omului că trebuie să se nască din Dumnezeu și să caute împărăția cerurilor și s-o ia înăuntrul lui și să se nască pentru ea, ca să fie al ei apoi, și numai așa poate omul să fie al lui Dumnezeu, iar altfel nu, poporul Meu.

Veni-va vremea, și a și venit, să se vadă bine pe pământ fiii împărăției cerurilor între oameni, iar Eu, Domnul, suspin cu dor după om, și plâng cu suspin îndurerat pentru poporul Meu de demult, cu care am grăit Eu mult în vremea trupului trâmbiței Mele Verginica, și tot așa plânge și trâmbița Mea pentru poporul Meu hrănit prin ea cu slava cuvântului Meu. Mi-e dor de împărăția Mea și de fața ei în cel ce a auzit suflarea vântului ceresc, cuvântul gurii Mele, care vine pe vânt până pe pământ. Am avut mult popor, l-am învățat mult, l-am așteptat mult ca să se facă el împărăția Mea pe pământ, și mult de tot l-am dorit al Meu pe el, dar am pățit cu el ceea ce am pățit de la poporul Israel după ce l-am trimis spre el pe Moise ca să-l scoată din robie și să-l călăuzească spre Canaan, țară promisă de Mine lui prin părinții lui. O, n-a înțeles Israel cel de atunci nașterea lui din cuvântul Meu care curgea peste el, și n-a voit să domnesc Eu peste el și să-i fiu Dumnezeu. S-a răzvrătit cu nemulțumire Israel, și a căzut pe cale cel răzvrătit, și a rămas pildă de răzvrătire și de plată a ei. L-am învățat mult și pe poporul de azi al cuvântului Meu, și cu mare milă l-am mângâiat și l-am alintat, ca să învețe el să fie prunc la sânul iubirii Mele pentru el, căci cu multă iubire l-am alăptat pe el, iar el s-a îngâmfat că e poporul Meu, și a făcut ca Israel, care se lauda cu părinții lui cei de la Mine, așa cum se laudă cu trâmbița Mea Verginica cel neîmplinit de azi, și care însăgetează de pe pământ și până în cer duhul trâmbiței Mele, zicându-și lui poporul Meu. O, s-a răzvrătit cu mânie și Israelul Meu cel de azi, căci i-a plăcut și îi place robia, și n-a voit să rămână al Meu poporul cel de demult cu care Eu stăteam la masă și-Mi lăsam peste el darul iubirii Mele, de la care mult am așteptat Eu rod, și n-am aflat în el bucuria rodului pentru care am trudit și am plâns și am așteptat.

O, unde e poporul Meu de demult? O, unde sunt fiii și fiicele lui? O, unde-i sunt ucenicii? Oare, nu i-a fost dat lui să priceapă taina împărăției cerurilor cu el, taina nașterii de sus? Iată, s-a lăsat spre duh de răzvrătire poporul Meu de demult, și ca și Israelul lui Moise s-a îngâmfat și acesta, și Mă uit la îngâmfarea lor, cu care suflă încă, iar duhul îngâmfării lor suflă spre Mine jale grea și răbdare pentru ea, căci n-au iubit și nu iubesc să domnesc Eu peste ei. Israel cel de atunci a crezut că-l părăsește pe Moise când a făcut aceasta, dar el M-a părăsit pe Mine, căci Moise era trimisul Meu. Israel cel de acum a crezut că-i părăsește pe cei puși de Mine, și de care el trebuia să asculte, dar el M-a părăsit pe Mine, și a luat calea lui Core, Datan și Abiron, și s-a pierdut pe cale din pricina răzvrătirii poporul Meu cel de demult, căci n-a iubit să creadă și să iubească fără de vicleșug, deși Eu îl învățasem pe el să nu uite învățătura Mea.

Vreau să grăiesc cu poporul Meu de demult și să-i spun lui că n-a voit să învețe și apoi să lucreze peste el taina nașterii de sus, și fără de vicleșug să fi luat el de la Mine învățătura vieții, iar după patruzeci de ani de cuvânt al Meu peste el Eu n-am putut să-l iau și să-l am în lucrul Meu, n-am putut, căci el a voit să aibă fii și fiice, și iată, a avut, și n-a mai fost al Meu poporul Meu cel de demult și nu M-a mai urmat, și apoi și-a acoperit vina aceasta lucrând păcatul

răzvrătirii, căci s-au rătăcit, și apoi s-au răzvrătit, și apoi au răzvrătit, rătăcind pe cei slabi ca și ei.

O, unde ești tu, popor de demult? Unde, tată, ești? O, unde sunt fiii și fiicele tale, popor de demult? O, ce ți-am dat Eu ție, și ce le-ai dat tu lor! Iată pentru ce ai iubit tu să ai fii și fiice! Nu-Mi cere Mie socoteală pentru cărarea ta de acum, nu fă așa înaintea Mea, popor de demult. O, de ce ai făcut și tu ca Israelul care-i striga lui Moise că nu-l voiește să domnească peste el? Inima ta s-a împietrit și-ți este rușine, și te răzvrătești ca să-ți acoperi rușinea feței tale, dar cu răzvrătirea ta mărturisești lucrarea ta și nu pe a Mea, căci lucrarea Mea nu s-a mărturisit nicicând prin duhul răzvrătirii. Voiesc să stau în sfat cu tine, popor de demult, și îți amintesc de Ștefan cel mucenicit de la duhul răzvrătirii lui Israel, care se lăuda cu Mine și cu părinții lui cei de la Mine, bietul de el, și din această pricină n-a putut el primi mărturisirea cea despre Mine a lui Ștefan cel plin de Duhul Meu în ființa lui. Îți amintesc aceasta ca să te ajut să te umilești și să te pocăiești, popor de demult, și să iei apoi calea învățurii Scripturilor, și din care să vezi și să crezi prin pilda celor răzvrățiți și lași, și care n-au făcut cinste, ci numai rușine lui Dumnezeu și lucrului Lui peste pământ și peste om. Adu-ți aminte de Saul din Tars pe când se răzvrătea el pe cei porniți pe calea Mea, calea cu care Eu, Domnul, sunt mereu astăzi pe pământ, dar Eu l-am rușinat pe el pentru răzvrătirea lui, și apoi l-am făcut mărturisitor peste neamurile din cele patru părți ale lumii. Adu-ți aminte, popor de demult, că Eu am proorocit în mijlocul tău lucrarea ta de azi, lucrarea răzvrătirii tale că ea se va ivi ca să-Mi zădărnicești cu ea calea și lucrarea Mea. Adu-ți aminte că ți-am spus că te vei rupe în două părți și că vei face război cu partea care a luat să aibă taina nașterii de sus, împărăție care nu este din lumea aceasta, precum nici Eu nu sunt din ea.

O, Mă așez în sfat cu tine, popor de demult, iar tu umilește-te și ascultă glasul Meu. Iată, îți spun ție: vântul suflă unde voiește, și tu auzi glasul lui, dar nu știi de unde vine și încotro se duce. Tu însă n-ai voit să înveți taina nașterii de sus, poporul Meu de demult, iar Eu, Domnul, iarăși îți deslușesc acum taina aceasta. Amin.

Ne oprim din cuvânt, copii din porți, ca să aducem slavă praznicului nașterii Mele și să facem bucurie și prăznuire cetelor de sfinți, și apoi mergem înainte cu glasul Meu peste poporul Meu de demult, căci el a rătăcit, și rătăcind rătăcește de pe cale pe mulți care ar fi fost să fie și azi poporul cuvântului Meu. Amin, amin, amin.

Eu, Domnul, le fac bucurie și mângâiere sfinților când grăiesc în mijlocul tău, poporul Meu de azi. Lucrul Meu cu tine este să aducem cerul pe pământ, sfinții și îngerii la masa cuvântului Meu din mijlocul tău, căci plata celor sfinți este scumpă, poporul Meu, și voiesc să-i amintesc poporului hrănit la începutul Meu de azi și să-i spun lui că sfinții au trudit mult pentru statul lor lângă Mine apoi, și să-l îndemn la umilință și la pocăință, și prin ele la nașterea cea de sus, ca să-și ia din nou loc lângă Mine poporul Meu cel de demult.

O, popor de demult! O, popor hrănit prin trâmbița Mea Verginica! Îți amintesc de Ștefan, mărturisitorul Meu în mijlocul poporului creștin de atunci, că vreau să te ajut să te umilești pentru învățătură de viață, căci tu ai fost tras de pe cale, și ai fost ajutat la aceasta de către cei din mijlocul tău care s-au răzvrătit îngâmându-se în ei înșiși că sunt înțelepți și drepți, și disprețuind pe cei rămași statornici pe calea Mea de azi, neîndoindu-se pentru ea, ci, din contra, întărindu-se ei pe ea.

O, popor de demult, tu nu poți să uiți, dar te-ai făcut că ai uitat calea Mea cu tine și calea ta cu Mine. Ea este scrisă, și tu nu poți să ștergi aceasta. O, așează-te din nou și ascultă durerea Mea, pe care Eu o împart cu cei ce-Mi ascultă suspinul, și vino spre milă de Mine și de tine, poporul Meu de demult.

– O, Doamne! O, Doamne al milei nehotarnice pentru om! O, Doamne al sfinților Tăi, mărturisirea mea de azi dă să înfiripeze chipul Tău, lucrarea cuvântului Tău în inima poporului

Tău de azi, și al celui de demult poporul Tău, pe când Tu Ți-ai început iarăși hrana pentru om acum, la sfârșit de timp. Râvna mea pentru Tine a fost mare, pe cât de mare îmi era mila pentru poporul Israel, care nu Te voia, și care-și zicea popor al Tău și popor al lui Moise, așa cum și cel de azi își zice, dar el s-a lepădat de glasul Tău și s-a răzvrătit prin cei răzvrătiți din mijlocul lui, căci cel ce nu Te mai urmează, acela din pricina răzvrătirii face așa, Doamne. O, pe mine nu m-au primit cei ce-și ziceau ai lui Moise, și nu m-au primit pentru că aveam pe buze cuvintele Duhului Sfânt, care vădeau faptele lor despărțitoare între Tine și ei, și de aceea m-au dat ei la mucenicie, cum și pe Tine Te-au dat, Doamne. Mă numeau hulitor, mă învinuiau pentru Tine, și ziceau că Tu strici datinile și locul de închinare al lor, și, pentru mărturisirea mea despre rătăcirea lor și despre mărirea Ta cea prin moarte și prin înviere, mi-au ucis trupul cu pietre, mi-au închis gura, căci erau răzvrătiți cei ce se laudau cu Tine și cu părinții lor cei de la Tine, Doamne. Pilda cea despre mine s-o ia în inimă poporul Tău cel de demult și să se scoale să-și vină în fire, căci cei puțini în el care s-au răzvrătit împotriva celor ce au rămas sub crucea venirii Tale acum, aceia n-au iubire, ci au îngâmfare și răzvrătire, în loc să fi iubit ei sfințenia, din care să-și fi făcut înțelepciune și stat cu Tine, Doamne. O, eu am fost mare cu puterea credinței și cu mila de Tine, Cel bun și drept, așa cum sunt acum și cei ce au rămas de partea Ta și a venirii Tale tot mai mult după om, și pe care Tu i-ai păzit ca să-i ai și ca să lucrezi peste ei pentru planul împlinirilor Tale, căci peste ei a apăsă și apasă vântul celor răzvrătiți prin îngâmfare, și care-și zic ai Tăi, și își zic drepti și înțelepți față de cei ce n-au dat înapoi de la învățăturile Tale de peste poporul Tău. Iar acum Te rog, bun și drept Stăpân, duhul nașterii de sus pune-l Tu peste poporul Tău de demult, și mângâie-Te pentru întoarcerea celor ce se scoală la glasul Tău de peste ei, și întărește-le lor credința, o, Doamne. Amin, amin, amin.

– Iată, Eu, Domnul, le-am amintit lor de tine, mucenicit cum ai fost de cei ce-și ziceau că erau poporul lui Moise, dar tu erai vas plin de Duhul Sfânt și de adevăr, și nu puteau cei neîmplinitori să-și sufere umilirea, și i-am spus aceasta poporului Meu de demult ca să iasă el de sub rătăcirea cea de la răzvrătirea celor ce l-au răzvrătit pe el de pe calea împlinirilor Mele cu care Mă așez acum pe pământ. Aș voi să-i întorc spre duh de umilință pe cei ce cu îngâmfarea lor Mi-au rătăcit poporul, și apoi să-i fac mărturisitori a tot ce au făcut ei rău loruși și Mie, și apoi să-i fac pe ei mărturisitori ai înnoirii credinței lor. Amin.

O, adu-ți aminte, popor de demult, că Eu ți-am spus că vei face păcatul răzvrătirii și că vei prinde sub el pe cei slabi ca să-i tragi jos de pe calea Mea. Iată, după ce Mi-am luat din mijlocul tău trâmbița, s-au sculat din tine răzvrătiți, poporul Meu de demult, și te-au condus spre răcirea dragostei tale și te-au dezbrăcat de veșmântul cuvântului Meu de peste tine, iar Eu privesc de atunci în urma ta și Mă doare de atunci mereu, căci tu ai căzut din slavă și ai rămas cu cele pământești. Dar celor ce s-au răzvrătit, Eu, Domnul, le cer acum socoteală, le cer acum răspuns, căci nu se poate ca Eu să rămân doborât și îndurerat și însuspinat, uitându-Mă la cei ce încă, îngâmfați cum sunt, se răzvrătesc și dogoresc cu focul îngâmfării limbii lor pașii Mei, pașii venirii Mele de la Tatăl la om, poporul Meu de demult.

O, tu, cel ce te-ai răzvrătit și încă te răzvrătești cu îngâmfare, crezându-te înțelept prin aceasta! Ce nu-ți ajunge de nu crezi, de nu vezi bine calea Mea cu cei ce au rămas de partea Mea după ce poporul cuvântului Meu s-a frânt prin necredința cea hrănită de tine? O, până când? O, când vei înceta să tot cauți nod în papură ca să-i tragi și ca să-i ții trași de pe cale pe mulți, și să Mi-i rănești pe cei aleși pentru mersul Meu înainte cu înnoirea cea de la Mine? O, ce nu înțelegi de te tot răzvrătești? O, de ce nu împlinești tu ceea ce zici că știi de la Mine și de la trâmbița Mea Verginica? O, numai așa ar fi să te dai că știi și că ești, și nu așa cum faci tu acum. Și dacă nu împlinești, de ce te răzvrătești? O, de ce faci tu ca iudeii, care pentru că nu împlineau pe Dumnezeu în ei, s-au răzvrătit și M-au dat pe Mine la pedeapsă ca să-și acopere, prin vina pusă peste Mine, neîmplinirea lor? Cel ce vine la Mine, și apoi se învață cu Mine, și apoi iubește numai cele pământești și trupești, acela se răzvrătește apoi pe Mine și pe tainicul Meu lucru

dintre pământ și cer, căci cei ce stau pământești pe pământ, aceia se răcesc pentru cele cerești, căci mintea lor e pentru pământ, și nu pentru cer pe pământ, și nu înțeleg aceștia că împărăția Mea nu este din lumea aceasta, și nu înțeleg cei pământești viața Mea cu omul, locul Meu și împlinirea Mea pentru om și împlinirea omului pentru Mine.

O, la ce folosește, oare, răzvrătirea? Ce bine a făcut Core, Datan și Abiron dacă s-au răzvrătit ca să nu domnesc Eu peste ei prin sluga Mea Moise? Era atunci amenințată credința și statornicia și împlinirea lui Israel pentru căile Mele cu el, iar Eu, Domnul, am lucrat prin Moise și i-am oprit prin mânia Mea pe cei răzvrățiți, ca să nu-Mi piară măcar cei născuți pe cale din Israel, și să am cu ce popor să intru în Canaan, și să fiu Dumnezeu adevărat dacă omul nu voiește să fie după adevăr cu Mine, și nu să se ridice să fie mai mare ca Mine și să dea apoi să se întoarcă la cele rele ale lui, la omul lui cel din om ieșit. O, iată câtă lipsă de înțelepciune! Eu îi izbăveam, iar ei degrab uitau, și se lăseau cuprinși de poftă, de duh de ispitire, și l-au mârșit pe Moise, și s-a deschis sub tabăra lor pământul și i-a înghițit, căci ei erau răzvrățiți pe Dumnezeu. Dar Israel iarăși a uitat apoi pe Domnul, și au cârtit iarăși, și au disprețuit pământul Canaan și s-au dat la desfrâu și au întărit răbdarea Domnului, căci s-au amestecat cu neamurile și cu idolii neamurilor și s-au pângărit, și mereu a atras și a aprins Israel mânia Domnului asupra lui, și de multe ori i-a izbăvit Domnul când auzea rugăciunea lor de pocăință, și, sub stăpânirea altor neamuri căzând ei, le-a dat lor Domnul parte de milă în mijlocul neamurilor. O, Israel a văzut zi de zi stâlp de nor și de foc înaintea lui, și tot s-a răzvrătit, și s-a răzvrătit pe Moise, și nu altfel s-a răzvrătit Israel, căci scris este: *«Au uitat minunile Lui și s-au răzvrătit»*. O, așa a făcut și Israel cel din vremea trupului Meu, și așa au făcut și cei de azi, cei din mijlocul poporului Meu de demult, la care am venit acum, la sfârșit de timp, ca să-l am al Meu pe el, dar poporul Meu de demult s-a răzvrătit și se răzvrătește asupra celor cu care, iată, Eu, Domnul, îmi port lucrarea Mea pe mai departe ca s-o împlinesc pe ea și să lucrez așa cum am lucrat și acum două mii de ani cu ucenicii pe care Mi i-am făcut Eu ai Mei din poporul Israel cel de atunci.

Iată, măi poporul Meu de demult, iată, tată, cum s-au sculat doi, trei între cei ce au stat la masa cuvântului Meu de peste tine și au făcut răzvrătire în mijlocul tău ca să te culce pe tine la pământ, pe tine, cel ce abia stăteai pe picioare, și, apoi, aproape tot poporul Meu a ațipit și nu M-a mai iubit și n-a mai urmat frumos și tot mai frumos împlinirea Mea cu el dacă Eu Mi-am ridicat trâmbița la cer. Dar cei fără de vicleșug au rămas sprijinul Meu, și Eu n-am rămas fără adăpost pe pământ, și nu s-au dus aceștia la mai-marii de peste turme ca să Mă dea lor pe Mine spre certare, și pe ei robi lor, așa cum s-au întors din mijlocul tău cei răzvrățiți la cele vechi ca să le înnoiască iarăși în ei, și apoi să-și spună loruși că ei sunt cu Verginica Mea și cu Mine, așa cum zicea și Israel că e cu Moise și cu Dumnezeu, și apoi au dat cei răzvrățiți de azi să Mă vândă, și M-au vândut preoților, ca și atunci, ca să nu pot Eu să-Mi lucrez lucrarea cea pentru înnoirea lumii, după cum spune Scriptura: *«Iată, noi le fac pe toate!»*.

O, măi popor de demult, o, ce mult te-am voit să-Mi fii ucenic, ce mult am voit, popor de demult, dar duhul răzvrătirii care a lucrat din mijlocul tău te-a făcut să ațipești pentru venirea Mea. O, și ucenicilor Mei de atunci le venea greu să creadă în tainele Mele cu ei, dar ei măcar erau umiliți, măcar nu erau răzvrățiți, iar Eu le adăugam ajutor la credința lor până ce ei s-au făcut mărturisitori pentru Mine înaintea celor ce nu căutau să vadă în vreme lucrarea Mea între oameni, popor de demult. Ea însă era și este, dar îi trebuie omului dragoste pentru ea ca să vadă, ca să creadă și ca să nădăjduiască, iar cel ce lucrează așa, pentru acela se împlinesc Scripturile, dar pentru cei ce nu au voit și nu voiesc să se împlinescă ele cu ei, nu se împlinesc pentru ei.

O, poporul Meu de demult, nici tu n-ai vrut să stai crezând și lucrând, dar Scripturile se împlinesc așa cum s-au împlinit în vremea trupului Meu, iar celor ce nu le-a fost dat să creadă nu au crezut, precum și celor ce le-au fost dat să creadă, au crezut aceia și M-au mărturisit și au ridicat mărturisitori lucrului Meu și adevăririi Mele de Fiu al Tatălui Savaot, născut pe pământ pentru om. Saul din Tars, care știa bine legea, râvnind pentru ea, îi prigonea pe cei ce umblau cu

Mine, și lucra cu prigonitorii Mei și ai lor, așa cum a lucrat peste Ștefan, mărturisitorul Meu, dar lumina Mea i-a ieșit în cale lui Saul și l-a orbit, și l-am trezit spre credință, căci i-a fost dat să creadă, și apoi l-am făcut mărturisitor. Așa voiesc să vă trezesc și pe voi, cei care încă răzvrățiți pe poporul Meu cel de demult, și vă aduc aminte că după ce pe Saul l-am trezit spre mărturisire, el a lucrat apoi împotriva celor ce se răzvrăteau peste lucrul Meu cel de înviere pe pământ, și cărora el mărturisea păcatul lui din vremea necredinței lui, și lumina Mea care i-a luminat înțelegerea, și pe Mine, Fiul Cel venit de la Tatăl, Mesia Cel vestit prin prooroci, și împărăția cerurilor în cei credincioși Mie, așa cum Eu o vesteam pe ea înaintea celor ce cunoșteau vremea și credeau venirea Mea și împlinirea acestei Scripturi.

O, măi, popor de demult, umilește-te și ascultă glasul Meu. Vântul suflă unde voiește, și tu auzi glasul lui, dar nu știi de unde vine și unde se duce. Eu, Domnul, iarăși îți deslușesc ție taina nașterii de sus a omului. Cel ce se naște de sus prin suflarea cuvântului Meu de peste el, este cel ce fără de vicleșug crede în lucrările Mele și în tainica împlinire a Scripturilor Mele, așa cum a crezut cel fără de vicleșug în vremea trupului Meu, când Eu i-am deslușit lui taina nașterii de sus, și căruia i-am spus: *«Trebuie să vă nașteți de sus»*, căci omul trebuie să fie din Dumnezeu, precum Eu sunt, și de aceea am venit Eu pe pământ atunci trup, și acum cuvânt, poporul Meu de demult. O, veni-va vremea, și a și venit, să se vadă bine fiii împărăției cerurilor pe pământ, poporul Meu de demult, iar Eu suspin după tine ca și trâmbița Mea Verginica, și Mi-e dor de împărăția Mea și de fața ei în cel ce a auzit suflarea vântului ceresc care vine pe vânt până pe pământ ca să-l nască de sus pe om.

O, popor de demult, nu te mai apleca la șoapta vrăjmașă ție, nu te mai opri în sfat cu cel răzvrătit, care se trufește cu mintea lui ca să nu creadă împlinirile Mele de acum. O, lasă-te spre credință de sus și spre înțelepciunea științei care crede fără de vicleșug în tainele Mele cele mai presus de fire și scoală-te să fii tu împărăție a cerurilor și sfințește-Mă pe Mine în trupul, în sufletul și în duhul tău, căci tu ai adormit dacă n-ai mai vegheat, iar Eu te strig cu jale: vino spre naștere nouă, poporul Meu de demult! Nu-l crede pe cel răzvrătit. Crede-Mă pe Mine, căci Eu te iubesc. O, nu-l mai crede pe cel răzvrătit, poporul Meu de demult, că iată ce face el, că nu vrea nici el, dar nici pe altul nu-l lasă cu împărăția Mea în el spre slava Mea pe pământ, căci cei ce se iubesc pe ei și nu pe Mine, aceia nu s-au lepădat de sine ca să urmeze Mie așa cum am spus Eu acum două mii de ani pentru cei ce urmează calea Mea și împărăția Mea, și nu tot pe a lor în ei, dacă ei aud glasul Meu de peste ei. O, ia-Mă lângă tine și Mă mângâie, popor de demult, căci suspinul Meu plânge pentru tine înaintea Tatălui Savaot, și te cere pentru Tatăl ca să fii fiul Lui precum Eu sunt, dar fă-te sfânt pe pământ, și ia învățătura Mea de la izvor și nu sta fără haină. Nu mai sta fără viață în tine, poporul Meu de demult. Apleacă-te spre credință fără de vicleșug și împrunțește-te ca să crezi și ca să iubești curat venirea Mea și pe cei ce Mă dau ție spre naștere de sus, căci Eu am spus: *«Cel ce nu se naște de sus, nu poate să fie împărăție a Mea»*, și iată împruncirea prin nașterea cea de sus! Iar celor ce se răzvrătesc și suflă necredință peste tine, poporul Meu de demult, Eu, Domnul, le amintesc de cuvântul Meu care spune: *«De nu vă veți împrunci prin nașterea cea de sus, nu veți putea fi fără de vicleșug fii ai împărăției cerurilor, care este înăuntrul omului așteptând și răbdând»*. Amin.

Am stat în sfat cu tine, poporul Meu de demult, poporul Meu hrănit în vremea trâmbiței Mele Verginica. O, umilește-te și ascultă glasul Meu. Vântul suflă unde voiește, și tu auzi glasul lui, dar nu știi de unde vine și încotro se duce. Așa este și cu cel născut de sus, din Dumnezeu, iar Eu, Domnul, iarăși ți-am deslușit ție taina aceasta, taina nașterii de sus, o, poporul Meu de demult. Amin, amin, amin.

27-12.2006/09-01-2007